

Tại Los Angeles có một bệnh viện tên là The Good Samaritan Hospital. The Good Samaritan là người Sa-ma-ri nhân từ, đây là tên gọi một nhân vật trong một câu chuyện Chúa Giê-xu đã kể. Thánh Kinh ghi câu chuyện đó như sau:

Bấy giờ, một thầy dạy luật đến nghe dạy học thì đến gặp Chúa Giêsu rồi nói: Thưa thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời? Ngài phán rồi nói: Trong luật pháp có chép điều gì? Người đó nói gì trong đó? Thưa rồi nói: Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người; và yêu người lân cận như mình. Đức Chúa Giêsu phán rồi nói: Người đó đáp phải lắm; hãy làm điều đó, thì được sự sống. Song thầy dạy muốn xem mình là công bình, nên thưa cùng Đức Chúa Giêsu rồi nói: Ai là người lân cận tôi? Đức Chúa Giêsu liền kể tỉ mỉ rồi phán rồi nói: Có một người từ thành Giê-ru-sa-lem xuống thành Giê-ri-cô, lâm vào chỗ cụt đường, nó giết thịt hết, đánh cho mình mấy vết thương rồi đi, đến người đó ngã sấp ngã chết. Vừa gặp một thầy từ Giê-ri-cô đi xuống đường đó, thấy người ấy, thì đi qua khỏi. Lại có một người Lê-vi cũng đến nơi, liền gặp, thấy, rồi đi qua khỏi. Song có một người Sa-ma-ri đi đường, đến gần người đó, ngó thấy thì đến gần lòng thương; bèn áp lui, lấy dầu và rượu xoa chỗ vết thương, rồi dắt lên; đỡ lên, cho con vật mình đem đến nhà quán, mà săn sóc cho. Đến bữa sau, lấy hai đồng-ni-ê đưa cho chủ quán, dặn rồi nói: Hãy săn sóc người này, nếu cần nữa, khi tôi trở về sẽ trả. Trong ba người đó, người nào là lân cận với kẻ bị cụt đường? Thầy dạy luật thưa rồi nói: Ấy là người đã lấy lòng thương xót đối người. Đức Chúa Giêsu phán rồi nói: Hãy đi, làm theo như vậy (Phúc Âm Lu-ca 25-37).

Quý thánh gia vui lòng nghe câu chuyện người Sa-ma-ri nhân từ trích từ Phúc Âm. Do câu chuyện này mà chúng có danh từ người Sa-ma-ri nhân từ để khen ngợi người có lòng nghĩa hiệp, sẵn sàng ra tay giúp đỡ những người trong hoàn cảnh khó khăn. Bệnh viện The Good Samaritan cũ nay đã đổi tên trong ý nghĩa đó. Ngày nay, trong xã hội này, có những người muốn ra tay nghĩa hiệp để giúp đỡ người khác nhưng nhiều khi cũng ngại vì sợ có thể bị thiệt hại đến bản thân. Thầy người đón xe bên đường hay thầy người bị xe hỏng, nhiều khi chúng ta cũng ngại không dám giúp vì cũng đã có những trường hợp có những người làm điều bất chính giả danh như vậy. Câu chuyện Người Sa-ma-ri có lòng nhân từ mặc dù nói về tấm lòng nghĩa hiệp, thương người, giúp người, nhưng trong bối cảnh của câu chuyện, chúng ta còn học được nhiều điều khác nữa.

Trước hết, chúng ta biết rằng sự dẫn Chúa Giê-xu kể câu chuyện này là để trả lời cho câu hỏi

Cả một thế kỷ đầy luật. Luật đây là luật Mai-sen và thế kỷ đầy luật là giới lãnh đạo tôn giáo thời xưa, thông thạo luật đạo đức. Người này đến hỏi đồ thờ Chúa. Ông ta hỏi: Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sống vĩnh cửu? Chúa hỏi lại ông, Luật pháp Mai-sen dạy gì? Ông trả lời phải hết lòng kính yêu Thiên Chúa và yêu người lân cận như chính bản thân. Chúa bảo ông hãy thực hành đi u đó, nhưng ông cho mình là người tốt nên hỏi vơn thêm: Thưa Chúa, ai là người lân cận của tôi? Để trả lời câu hỏi: Ai là người lân cận tôi Chúa Giê-xu đã kể câu chuyện mà chúng ta vẫn nghe đến.

Câu chuyện này cho chúng ta thấy có ít nhất là ba hạng người trên đời này, hay nói có người đã so sánh, đây là ba nhóm người sống theo ba thế luật khác nhau, ta tạm gọi là luật vàng, luật bạc và luật sắt. Nhóm người ăn cắp trong câu chuyện là nhóm người sống theo luật sắt. Đó là nhóm người chỉ trông ngợm, Nhóm gì của anh là của tôi. Vì chỉ trông ngợm vậy, đời sống của họ chỉ chuyên vì cá nhân cá nhân, giữ người, bắt kẻ khác đau của người khác. Con người chúng ta có thể không tốt hơn như những tay chuyên cá nhân giữ người như vậy, tuy nhiên, trong thâm tâm, trong trí óc khi chúng ta cũng đã sống hay chỉ trông ngợm như vậy. Nhóm gì không phải là của ta, ta xài phung phí và có khi gây thiệt hại cho người khác mà không biết. Người ta nói rằng trông m cá nhân không nhất thiết là của cá nhân cá nhân, nhưng có thể đã ăn cắp thì giữ của cha, của hãng, hay những vật đáng mà ta cho rằng như những, không đáng kể. Trong công lý và tiêu chuẩn của Thiên Chúa, trông m cá nhân dù nhiều hay ít, dù của cá nhân cá nhân hay thì giữ không cũng đều là những hình thức trông m cá nhân, lấy của người làm của ta, một tình trạng ta nên ý thức để không mắc phải lầm đó.

Hạng người thế hai là nhóm người sống theo luật bạc. Luật bạc là luật nói rằng, Nhóm gì của tôi là của tôi, nhưng gì của anh là của anh. Thầy tôi và thầy Lê-vi trong câu chuyện từ trông cho nhóm người này. Họ thầy nên nhân nếm bên đường những đã lánh đi. Thầy tôi từ tránh qua một bên đường đi vì không biết người kia còn sống hay chết. Nếu đã chết mà mình đến thì sẽ bị ô u, vì lo sợ như vậy nên ông đã tránh xa. Thầy Lê-vi, cùng thu của hàng tôi, người này khá hơn một chút, trông thầy nên nhân những cũng bỏ đi luôn, có thể sẽ bị phiền hà hay thiệt thân. Lấy sống của hàng người này không thi u trên đời. Nhiều người đang sống theo chỉ trông ngợm này, chỉ trông ngợm đến nhà ai này rằng. Chúng ta không chen vào việc người khác và người khác cũng đến chen vào việc của chúng ta. Chỉ trông ngợm này mới nghe cũng hợp lý, nhưng thế nghĩ, nếu tốt cá nhân người đến sống theo chỉ trông ngợm này, đời sống con người sẽ như thế nào? Nếu chúng ta mnh ai nay sống, mắc cho người khác sống hay chết, chúng ta cũng sống cho phần bản thân và gia đình mình. Nếu ai cũng sống như vậy thì nhân loại đã khổ đau lại càng thêm đau khổ. Thế giới đã không thi u những người sống theo luật sắt, lúc nào cũng vơ vét, sống cho mình, bắt kẻ đến người khác. Rồi lại thêm vào những người đúng là sống không làm hại ai, nhưng cũng chỉ nghĩ lại ích gì cho ai, chỉ giúp đỡ ai thì thiệt đáng buồn.

Nhưng trong câu chuyện chúng ta còn thấy nhân vật thứ ba, nhân vật mang tên người Sa-ma-ri. Sa-ma-ri là người mang tên hai giòng máu. Khi người Do-thái bị lưu đầy, các đấng quí chiêm đóng Do-thái đã đưa người giòng dân khác vào sinh sống và sinh ra một giòng người không còn giữ tính chất dân tộc thuở nọ. Người Do-thái lúc bấy giờ khinh miệt người Sa-ma-ri, nếu có kẻ nào nào người như thế thì họ sẽ nói, Anh là người Sa-ma-ri! Đó cũng chính là danh từ họ dùng để gọi Chúa Giê-xu. Người Sa-ma-ri, một dân tộc bị khinh thường, miệt thị, không có lý do gì ra tay cứu giúp người Do-thái, nhưng Lời Chúa cho biết, người Sa-ma-ri khi trông thấy nên nhân thì che giấu lòng thù hận. Và tình thù hận đó đã đưa đến hành động tích cực: Ông ta lấy gậy, lấy dùi lấy rìu để lên vật thù hận cho người này và băng bó lại, rồi dắt người này lên đường để cứu mình khỏi bị quán trảm mà sẵn sóc. Hôm sau ông lấy ra hai quan tiền trao cho chủ quán và nói: Nhờ bác sẵn sóc cho người này, có tiền kém thêm bao nhiêu thì khi trở về chính tôi sẽ hoàn lại bác.

Theo thù hận tình, không có lý do gì mà người này phải chịu tù tội công, tiền bạc, tiền tiêu để lo cho một người xa lạ, một người mà nếu bình thường là người khinh miệt mình. Người này làm như vậy chỉ vì lòng trắc ẩn, vì tình thù hận, vì yêu người lân cận như chính bản thân. Đây là người sống theo luật vàng của Chúa Giê-xu: Điếu gì mà các người muốn người khác làm cho mình, cũng hãy làm điếu đó cho họ. Thấy vậy luật muốn cho mình là công chính đã đặt câu hỏi: Ai là người lân cận tôi? Sau khi kể câu chuyện, Chúa Giê-xu đã hỏi lại: Theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp. Thấy vậy luật đã trả lời: Chính là kẻ đã thương thì lòng thù hận xót với người này. Và Chúa Giê-xu đã kết luận bằng một câu ngắn: Hãy đi, làm theo như vậy.

Hãy đi, làm theo như vậy, hãy sống theo luật vàng của Chúa, đừng sống ích kỷ nhảm nhí. Vấn đề trên hết đây thể hiện ra là đừng chỉ sống lý thuyết, nhưng hãy thực hành. Có thể chúng ta cũng đặt câu hỏi như thấy vậy luật, Ai là người lân cận tôi để tôi yêu thương? Câu trả lời là, Người lân cận không ở đâu xa, ở ngay bên cạnh chúng ta. Đó là chúng, là vợ, là cha mẹ, anh chị em, con cái bản bè, người làm cùng sở, người hàng xóm, bất cứ ai đang có nhu cầu, đang là một nhân của người người theo luật sống. Ta cần đừng lòng thù hận với tình thù hận của Thiên Chúa và làm một điếu gì thiết thực để giúp đỡ. Tôi sống ta không thể sống như vậy. Với tôi và sống của Chúa, với sống mới tái tạo tạo của Chúa trong tâm hồn ta mới có thể yêu thương như Chúa đã trả lại tình thù hận đó cho mọi người. Chúng ta không đáng thù hận mà Chúa đã thù hận, đã giáng trừng, đổ máu vô tội của Ngài cứu chúng ta. Hãy tiếp nhận hồng ân của Thiên Chúa để có được sống yêu thương, nếu không, chúng ta sẽ rơi vào lối mòn của thầy tế và Lê-vi, chỉ có hình thức tôn giáo mà thiếu đi tình thù hận chân thật bên trong. Họ có thể hồn nhảm, sẽ đi đến chỗ ích kỷ, mặc kệ khổ đau của người khác. Nếu có ai hỏi bạn, Ai là người lân cận của bạn, bạn sẽ trả lời như thế nào?

Mã c s Nguyễn Th
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành